CHƯƠNG 2317

Gió mưa khắp thành

Tâm trạng Hạ Nhân không được tốt, hắn cảm thấy mình bị lừa rồi!

Tên Từ Trường Sinh kia vốn chẳng có ý định đưa cho hắn cực phẩm đan dược thất phẩm.

Có lẽ y lấy được, nhưng đã đưa cho người khác.

Nhưng dù thế nào, Hạ Nhân cũng không nhìn thấy Đại Đạo Đăng Hoàng Đan.

“Phù…” Sau khi rời khỏi quảng trường Tháng Năm, hắn thở ra một hơi thật sâu: “Xem ra, muốn có được Đại Đạo Đăng Hoàng Đan cực phẩm kia, chỉ còn cách giành được nó thông qua cuộc tỷ thí!”

Hạ Nhân lại lấy ra một miếng ngọc giản.

Trong ngọc giản ghi chép điển tịch luyện đan, chính là bộ Vân Phòng Xích Lô Bản cấp Thiên giai trung phẩm hôm đó.

“Chư vị…” Hạ Nhân tùy tiện tìm mười tu sĩ có cùng cảnh giới với mình trên đường phố. Mười tu sĩ này đều có thần cách đan đạo: “Trong tay ta có một bộ điển tịch luyện đan cấp Thiên giai trung phẩm!”

“Đây là phần đại cương, các vị xem thử đi!”

Nói xong, hắn liền lấy ra một miếng ngọc giản.

“Trời ạ, điển tịch luyện đan, vậy mà lại là trung phẩm?”

“Đạo hữu… ngươi muốn giao dịch sao?”

“Ta có đồ tốt, ta đổi với ngươi…”

“Đạo hữu, điển tịch của ngươi là bản hoàn chỉnh sao?”

Mười người đều nhìn Hạ Nhân, người sau kích động hơn người trước.

Hạ Nhân mỉm cười, nói: “Đương nhiên, đây là điển tịch cấp Thiên giai trung phẩm, hơn nữa nội dung bên trong hoàn chỉnh không thiếu sót, từ thiên Thần Tướng đến thiên Thần Đế, tổng cộng có tám thiên!”

“Bây giờ, ta sẽ giao bộ đan điển Thiên giai trung phẩm hoàn chỉnh này cho các vị… miễn phí tặng các vị!”

“Nhưng ta chỉ có một yêu cầu!”

“Chuyện này…” Mười người nhìn Hạ Nhân, có chút không dám tin.

Đùa gì vậy, mình có đan điển Thiên giai trung phẩm mà lại miễn phí tặng ư?

Mặc dù đoán rằng Hạ Nhân đang lừa mình, nhưng sức nặng của bốn chữ Thiên giai trung phẩm vẫn quá lớn. Mười người không ai rời đi.

Tất cả đều nhìn Hạ Nhân, chờ xem bước tiếp theo của hắn.

Ta cứ xem thử ngươi có thể lừa được gì từ ta!

Hạ Nhân nói: “Yêu cầu của ta cũng rất đơn giản. Sau khi chư vị nhận được đan điển này, phải lập tức tìm mười người, truyền nguyên vẹn đan điển cho họ. Đồng thời, phải bảo những người đó tiếp tục tìm mười người khác để nhanh chóng truyền bá xuống!”

“Mục đích của ta là khiến bộ đan điển này truyền khắp toàn bộ Thánh Đan thành trong thời gian ngắn nhất!”

Ánh mắt mọi người sáng lên: Đơn giản vậy thôi sao?

Dù sao nếu chỉ có yêu cầu này thì hắn cũng chẳng lừa được gì từ ta!

Mười người cẩn thận suy nghĩ một hồi, sau đó đều gật đầu đồng ý.

Hạ Nhân phất tay, dựng lên một kết giới, nói: “Chư vị… thề trước đi!”

“Các vị hãy thề rằng sẽ lập tức truyền thụ miễn phí bộ đan điển ta truyền cho mười người, đồng thời yêu cầu những người đó cũng thề rồi tiếp tục truyền xuống, không bao giờ ngừng lại, cho đến khi tất cả mọi người trong toàn bộ Thánh Đan thành đều có một bản!”

Sau khi thề xong, Hạ Nhân mỉm cười, lấy ra bản đan điển hoàn chỉnh kia.

“Trời ạ, không ngờ có ngày ta cũng có thể sở hữu kinh điển luyện đan cấp Thiên giai!”

“Người tốt, cảm ơn, cảm ơn… xin hỏi đạo hữu tên gì!”

“Ở đây ta có thần kim, xin tặng ngài một ít, nếu không cầm bộ đan điển này, đạo tâm của ta sẽ bất an!”

Hạ Nhân mỉm cười, không nhận bất cứ thứ gì.

Chỉ trong thời gian một khắc, những người này đã ghi nhớ toàn bộ Vân Phòng Xích Lô Bản.

“Được rồi!” Hạ Nhân phất tay: “Bây giờ đi truyền bá đi. Đừng quên lập tức tìm người truyền ra ngoài, mỗi người truyền cho mười người, đồng thời bảo họ thề sẽ tiếp tục truyền xuống. Như vậy nhiệm vụ của các ngươi cũng hoàn thành!”

Mười người vui mừng hớn hở rời đi.

Tiếp đó, bộ Vân Phòng Xích Lô Bản Thiên giai trung phẩm bắt đầu được truyền bá khắp Thánh Đan thành với tốc độ chưa từng có.

Còn Hạ Nhân thì thong thả đi đến quảng trường Vấn Đỉnh!

Hắn bước vào một đại điện trong quảng trường Vấn Đỉnh, đi đến một ô cửa.

“Xin chào!” Hắn hỏi cô gái bên trong ô cửa: “Có thể giúp ta tra thời gian cụ thể mở lần đại tỷ thí Vấn Đỉnh tiếp theo không?”

“Ừm… còn nữa, trước đó cần chuẩn bị thế nào, đăng ký ra sao?”

“Được!” Người phụ nữ tra cứu một lát rồi nói: “Tiền bối, hiện tại còn một vạn bốn ngàn năm nữa mới bắt đầu đại tỷ thí Vấn Đỉnh lần tới!”

“Cụ thể là một vạn bốn ngàn sáu trăm bốn mươi bốn năm!”

“Ừm… trước khi tỷ thí, ngài cần đăng ký!”

“Nhưng ngài phải nhớ, khi đăng ký không được tham gia với danh nghĩa cá nhân, bắt buộc phải đăng ký theo đơn vị gia tộc, hoặc tông môn cũng được!”

“Nếu ngài muốn đăng ký, nhất định phải có một tông môn!”

“Còn việc đăng ký sẽ kết thúc trước cuộc tỷ thí ba tháng, đến lúc đó ngài nhớ thời gian là được!”

Hạ Nhân gật đầu: “Được, đa tạ!”

Thiên Hồng Thần Hoàng cười ha hả ngồi trên đài sen chính giữa đại điện, các đệ tử của ông ta lần lượt quỳ lạy dưới đất.

“Ha ha ha… tất cả đứng lên đi!”

Lão già tóc bạc phơ bước xuống khỏi đài sen.

Tuy tóc bạc trắng, nhưng gương mặt ông ta lại trẻ trung như thanh niên, đúng kiểu hạc phát đồng nhan.

Hơn nữa, Thiên Hồng Thần Hoàng còn có vóc người cao lớn.

“Chúc mừng sư phụ xuất quan!” Đại đệ tử của Đan Hoàng là một nữ tử, nàng mặc đạo bào màu đỏ sẫm gần như đen: “Lần này sư phụ bế quan, hẳn là đã tiến thêm một tầng nữa rồi!”

“Ừ!” Đan Hoàng gật đầu: “Ha ha ha... không sai, lần này còn phải đa tạ bộ đan điển mà tiểu tử Trường Sinh đưa cho ta!”

“Thiên giai trung phẩm đấy... tuyệt quá! Những tâm đắc luyện đan, thủ pháp luyện đan cùng một số đạo pháp đặc biệt của đan đạo được ghi chép trong đó, dù ta đã bế quan lâu như vậy cũng chưa thể lĩnh ngộ hoàn toàn!”

“Mênh mông cuồn cuộn, vô cùng vô tận!”

“Sư tổ của các con, cũng chính là sư tôn của bản tọa, Đan Đế đại nhân hiện nay, trong tay cũng có một bộ đan điển Thiên giai trung phẩm. Nay ta dâng bộ sách này cho sư tôn, sư tôn nhất định sẽ vui mừng!”

“Ha ha ha... sau này thuật luyện đan trong Đan Hoàng cung của ta sẽ độc nhất vô nhị tại Thánh Đan thành!”

“Các con đừng vội, sau này ta cũng sẽ truyền thụ từng phần kinh nghĩa trong đó cho các con!”

Mọi người lại bái tạ: “Đa tạ sư tôn!”

Lão già hỏi: “Từ Trường Sinh đâu?”

Từ Trường Sinh đang quỳ ở cuối hàng vội vàng đứng dậy: “Sư tôn, đệ tử ở đây!”

Đan Hoàng nói: “Tốt, tốt, tốt… bản tọa muốn ban thưởng cho ngươi… ta…”

“Sư phụ… đệ tử có chuyện muốn nói!” Đúng lúc này, đại đệ tử của Đan Hoàng đứng dậy, chắp tay hành lễ.

Đan Hoàng hơi cau mày: “Hỏa Dạ, vì sao lại ngắt lời bản tọa? Ngươi nói đi…”

Đại đệ tử Hỏa Dạ nói: “Sư phụ, đệ tử nhận được một tin tức!”

“Đó là Vân Phòng Xích Lô Bản mà ngài tu luyện, nay đã lan khắp thành rồi!”

“Đệ tử nghe người bên ngoài nói, hiện giờ gần như ai trong toàn bộ Thánh Đan thành cũng đã có một bản, vô số người đang miễn phí truyền bá thứ này!”

“Ngay cả đệ tử cũng được người ta miễn phí truyền cho một bản.”

Hỏa Dạ cung kính dâng một miếng ngọc giản đến trước mặt sư tôn.

Vị Thần Hoàng kia cầm ngọc giản lên xem một lượt, lập tức kinh hãi thất sắc, nói: “Cái này, cái này, cái này... không sai, pháp môn này chính là thứ bản hoàng tu luyện, vì sao lại như vậy?”

“Sao lại làm cho cả thành nổi gió nổi mưa thế này?”

Vốn dĩ Thiên Hồng còn định dựa vào việc một mạch của mình nắm giữ đan điển tuyệt thế, để sau này thuật luyện đan của cả sư môn đều phải nhìn sắc mặt một mạch này.

Nào ngờ chỉ trong chớp mắt, toàn bộ Thánh Đan thành đã có mỗi người một bản đan điển rồi?